

REDACȚIA
Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20.

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10
pe 1/4 an 5
pe 1 lună 2
Nr-ii de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deak Ferenc-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Nu-î perversitate?!

Adorabili nostri confrăți dela „Tribuna” se îndoiesc că ar fi perversitate a ține și cu Turcul și cu Muscalul. Ba nu zău, după logica tare a și mai zdravănilui „president”, este lucru onest să acuzi de „slugărie” și „păcătoșie” pe vicarul Mangra pentru un circular dat de protosincelul Ioan I. Pap. Și ar fi lucru politic și național, dacă Ven. Consistor în loc de a le pune învățătorilor în vedere ordinul ministerial, s'ar fi tras în degete cu ministerul, spunând că nu vrea să execute dispozițiunea unei legi, ci protestează în fața lumii culte, expunând pe d'oparte autoritatea bisericăscă supremă diecesană la o neșpusă incurcătură ear școlile confessionale la sistare pentru neexecutarea legii!...

D'aceea, victorios, că de astădată ni-a înfundat de-a binele, prezeșul dela Sibiu scrie:

„Perversitate? Confrății dela „Tribuna Pop.” ne acuză cu perversitate, pentru-că am zis, că primul cercular pentru maghiarizarea școalelor noastre l-a dat consistorul din Arad, în fruntea căruia vrea să fie întărit de episcop dl Vasilie Mangra.

„Ci-că dl Mangra n'a fost de față la ședința consistorului, în care s'a decis edarea acestui cercular. Foarte bine, dar eată ce scrie în privința aceea „Független Magyarorszá” dela 31 August c.:

„Vasilie Mangra, noul episcop al Aradului, a trimis în plic tuturor învățătorilor de sub conducerea sa ordinul ministrului de culte, prin care să dispune, ca pentru instrucția limbii maghiare să se folosească jumătate din orele de propunere. Mangra dispune, ca învățătorii să se acomodeze strict la ordinul ministerial, de oare-ce în cas contrar vor fi luați aspru la răspundere”.

„Noi ne simțim dispensați de ori-ce comentariu.

Et vezi, te vei fi dispensând D-Ta, dar noi nu.

Noi trebuie să amintim adică „veneratului presidiu” că toate ziarele budapestane dela 3 Septembrie scriau următoarele:

„Ioan Meșianu, mitropolitul din Sibiu a provocat consistoarele gr.-or. din Arad, Caransebeș și Oradea-Mare ca pentru a satisface ordinului ministerial în chestie, dela 4 Septembrie începând așa să potrivească orariul, încât pentru predarea limbii maghiare, cu prilejul diferitelor studii, să se consacre 17 ore pe săptămână. Mitropolitul a invitat în același timp consistoriile ca despre ducerea la îndeplinire a ordinului să-î refereze.”

Vicarul Vasilie Mangra, dacă a dat deci acel circular pomenit în „Füg. M.”, s'a conformat unui ordin al superiorului său, pe care dacă nu l'ar fi executat, să fi văzut campanie, pusă la cale de ziarele maghiare meșianiste împotriva „ultraistului” vicar. Așa însă, campania se poartă în „Tribuna” și „Telegraful”, pentru-că eată ce citim și în „Telegraful Român” dela 4 Septembrie.

„O constatare. Ni-se scriu următoarele: „D-le Redactor! Interesându-mă și eu, de procederea consistoriilor noastre în cauza ordinului ministerial referitor la propunerea limbii maghiare în școalele elementare, am aflat că consistoriile din Sibiu și Caransebeș au înaintat cauza la consistorul mitropolit, pentru îndrumări și procedere uniformă, și nu au urmat consistorul din Arad, după cum susține „Tribuna Poporului” în Nrul său din 31 August n.”

Și perversitatea mai ales asta este: organul oficios mitropolitan însinuă că veneratul Consistor arădan este „slugărie și păcătoș”, căci s'a grăbit să execute un ordin ministerial, până ce consistoarele din Sibiu și

din Caransebeș „au înaintat cauza la Consistorul mitropolitan”...

„Telegraful Român” este însă organ oficios și în ziua când se tipăreau șirele de mai sus, trebuia să știe deja ce a hotărât Consistorul mitropolitan, căci cu o zi înainte se țineuse consistor mitropolitan.

De ce nici „Tribuna” nici „Telegraful” nu ne aduc nici o știre despre decisiunile consistorului mitropolitan?

Măcar că decisiunea a trebuit să se aducă, fiind chestia urgentă, de-oare-ce e vorba de măști ce trebuie aplicate d'odată cu începerea anului școlar!

De ce?

S'o spunem noi. Pentru-că dacă ar aduce amănunte despre desbateri și ar vorbi și de adresa ce consistorul arădan a înaintat celui mitropolitan cu privire la ordinul ministerial perversitatea tovarășiei sibiene, pe care noi am dovedit-o în coloanele zisului nostru, ar fi învederată și pentru cei mai preocupați cititori ai organelor dela Sibiu, ear „Tribuna” în-deosebi, care față de noi este mereu d'o perversitate ordinară, are tot interesul să nu fie luminați cititorii săi, ci rămânând sub impresia informațiilor tendențioase, să fie accesibili și în viitor pentru ori ce insinuare mizerabilă sar face la presa noastră.

Să ne spună „Tribuna” și „Telegraful”: hotărât-a consistorul mitropolitan să nu se supună ordinului ministerial? Indemnat-a consistorul arhidieceșan pe învățătorii de sub jurisdicțiunea sa să nu se facă și ei „călâii” neamului, ci când va veni inspectorul să vadă dacă propun limba maghiară în atâtea oare câte ordonă ministrul, să-l dea afară? Și unde există școala română care să-și înceapă anul școlar cu program care nu s'ar fi conformat noului ordin ministerial?

La aceasta să răspundă „Telegraful”, ear nu să se facă de ris cu insinuări presintate în forma stupidă a unei „corespondențe”... Ce adică? Fi trebuie „Telegrafului” să vina un „correspondent” să-î scrie ce se petrece în consistoriile din Sibiu și Caransebeș, redactorul acestei foi n'are nici o legătură cu I. P. S. Sa mitropolitul?

Dar pe cine crede că va prosti? Doar până și corectorul numitului ziar oficios va fi ris de apucătura ridicolă, dar în același timp și perversitate: să pună p'un corespondent să mistifice lucrurile, ca astfel când îl vom prinde de scurt și-l vom strage ca așa pe „Telegraful”, să pretexteze: „Nu noi am zis, așa ni-s'a scris”...

Haida de, apucătura preza e meșianistă și meșianismul prea e cal breaz, încât să nu bată la ochi până și celui mai scurt la juțecată.

Așa, onorată tovarășie sibiiană, alcătuită pentru ea, prin o îndrăzneală mistificare și perversitate fără seamăn, să perpetuați școala carei i-am dat și-î vom da mereu la cap!

Societatea pentru Fondul de teatru român își ține mâne adunarea generală în Bistrița. Cunoaștem pe briații bistrițeni: suntem siguri, vor primi între dinșii și apostolii culturii române tot cu atâta dragoste, cât este de mare zelul celor din comitetul care decenii întregi a ostentat pentru-ca azi reali area idealului să ni se pară un lucru apropiat.

Când felicităm pe frații din Bistrița pentru onoarea că pot primi între dinșii atâția distinși cugetători și bărbați de literă română, trimitem urările noastre de bine și pentru reușita adunării generale și a serbărilor ce se arangiază cu acest prilej. Româniea întreagă își aștepte acum privirea spre Bistrița, pentru-că nu e vorba numai de o adunare generală obicinuită ci adunarea din anul acesta, după-cum rezultă din programul publicat și după cum se va învedera, desigur din desbateri se ridică în importanță prin faptul, că la ordinea zilei este schimbarea Statutului în sens ca, după ce odată avem

ZINA.

NOVELĂ

DE

IOSIF POPESCU.

(Urmare)

— »Cum vrei, Jorgule, eu mi-am făcut datoria.»

— »Te rog să nu te derangezi pentru mine. Dacă te-ai acomoda după mine, s'ar părea că s'a legat vieța de un cadavru. Renunță la rolul de Telemac, deoarece venerabilului meu Mentor i-s'au aprins călcăele.»

Emil roși puțin, dar rise cu veselie.

— »Intradever», zise el, »mult a ținut relațiunea artificială, ce ne întocmiserăm.»

— »Foarte mult! Mi-se pare, că de aci înainte voi fi silit a-ți împrumuta eu o parte din receala mea, pentru a te scuti de neroziți.»

— »Ah, bah! desigur nu vor fi nici cele dintâiu, nici cele din urmă.»

Zicând acestea, Emil se duse în oada de culcare, unde se aflau geamantanele cu haine, pe când Iorgu împinse un fotel pe balcon și se aruncă într'însul cu o oboasă vedită.

Peste cinci minute, Emil ieși pomadat și parfumat par-că n'ar fi venit în linia dreaptă dela Paris.

El strînse mâna lui Iorgu, înainte de a părăsi hotelul.

— »Poate că s'ar cădea să nu te las singur,» îi zise el cu sinceritate, »dar eată-mă amice. Într'un cas analog, tu încă n'ai face altfel.»

— »Desigur», răspuse Iorgu cu un suris. »Ți-am spus să nu te genezi.»

— »Adio,» mai adăgă Emil și eși din hotel scoborând scările cu o ușurință plină de grație.

Iorgu văzu statura lui distinsă desemnându-se în mijlocul mulțimei vulgare, care umplea stratele. Emil par-că simți căutătura amicului său pătrunzându-l, căci el se întoarse, îi surise încă-odată, și făcându-î un semn cu mâna, dispăru în îmbulzeală.

Ghermănescu rămase câte-va minute cufundat în gânduri. Boarea serii îi undula buclele de abanos, care încadrau fața lui palidă și obosită. Ochiul lui negri, măriți prin cercurile albastre, ce-î împresurau, luaseră o expresiune duioasă. Era frumos astfel, ca icoana suferinței și a disperării neputincioase.

Câte-va doamne, care ședeau pe băncile promenadei, descoperiseră acea figură interesantă de pe balcon și-și îndreptaseră binoclurile asupra ei.

— »Adonis», zise una.

— »Don Juan», adăgă alta.

— »Idealul frumșetei bărbătești,» întări a treia cu mai marî pretențiuni poetice.

— »Trebue să fie un American, un creol,» mai zise cea dintâiu.

— »Ori Spaniol», a doua.

— »Ori Italian», a treia.

Iorgu într'aceea par' că luase o rezoluțiune, căci ochii lui galeși se aprinseră, ear fața-i melancolică căpetă oare-care expresiune energică. El se sculă din fotel și intră în salon.

Ajunghând lângă masă, se rezimă de ea cu o moliciune meridională și earăși rămase pe gânduri.

— »Dar la ce?» zise el. »Am uitat-o!... Sunt sigur că am uitat-o?» Apoi el dede din umeri, dar se duse în oada de dormit și-și făcu toaleta cu încetul, ca și când timpul i-s'ar fi părut prea lung.

Când fu gata, veni earăși în balcon și până a-și trage mânușile, mai aruncă o privire îndiferentă asupra publicului. O exclamare de bucurie resună din mulțime. Un frumos tinăr se aruncă din mijlocul ei în hotel, în trei sărituri urcă scările și în momentul cel mai de aproape se afla în brațele lui Iorgu. Era Scarlat.

— »In sfârșit, te găsec», zise fratele Zinei. »Așa-dar tot v'aduceți aminte de mine? Nu m'ați uitat cu totul?»

— »Dacă ne aducem aminte! Dar toată lumea a fost surprinsă neplăcut prin plecarea ta fără de veste. Nu știa nimeni ce să creadă. Și familia mea a fost consternată, că nu ți-ai luat nici măcar adio. Poate că n'ar trebui să ți-o spun, dar Zina însăși a fost foarte tristă.»

Iorgu simți tot sângele urcându-i-se în cap, el întoarse ochii într'altă parte și se uită cu o atențiune deosebită la mulțimea pestriță, care tot umplea promenada.

un fond atât de frumos, să se facă un pas înainte pentru realizarea unei dorințe atât de fierbinte cum e teatrul român!

Pătrunși de aceeași iubire de neam, însufleșiți de același dor, nu ne îndoiim, că cei adunați la Bistrița vor discuta cu demnitate, vor pune în câmpul argumente serioase și vor chibzui, peste tot, așa fel, încât în istoria dezvoltării noastre culturale această adunare dela Bistrița să rămână memorabilă.
Dumnezeu să ajute.

Un corb alb se poate zice că este articolul „Relațiuni culturale române” publicat în „Házánk” dela 5 Sept. n. Vorbind adică despre sumedeniile de articole tendențioase și violente ce se publică în ziarele maghiare privitor la naționalități, numitul ziar scrie:

„Asemeni articole și alte verzi și uscate de soiul acesta sunt una din cauzele principale a înveninării în așa chip a chestiei naționalităților. Tocmai de aceea, ar fi timpul suprem, ca în această chestiune să-și valoreze influența aceia, cari nu se conduc de meschine interese particulare, nu vinează senzația, ci finte etice mai înalte, precum și iubirea sinceră și serioasă a nației și statului maghiar.”

In contra banului Croației ziarul lui Bánffy în numărul său de ieri publică un articol vehement. Il acuză că nu-și știe fine în friu pe Croați, cari despre Unguri vorbesc numai în legătură cu — spânzurătoarea, că în loc de a fi căutat să-i spună ideii de stat maghiar, a căutat să le umble în voie, așa că ei au mers până să îndrănescă a numi „rege croat” pe regele Ungariei și să omoare pe Sârbii cari i-au batjocorit pentru șovinismul lor. E interesant că în același timp „M. Szó” îi ocărăște rău și pe Sârbi, care ar fi tot așa de îngrași.

Aderență nou alesului episcop Vasile Mangra.

Magnificenței Sale dlui Vasile Mangra!
Conferența învățătorilor din inspectoratul Beiușului, în frunte cu inspectorul școlar Elia Moga, respinge cu indignare atacurile ce ai îndurat ca ales episcop, — și dorește pe alesul a-l vedea pe scaunul episcopesc diecesan.

Robogani, 22 Aug. (4 Sept.) 1902.

Elia Moga,
protopresb., preș. conferenței.

De ce nu se ține congresul studențesc!

Ziarele maghiare publică amănunte senzaționale asupra cauzelor întinse cari au determinat să nu se mai țină în Budapesta congresul studențesc.

Astfel „Magyar Szó” dela 5 Sept. spune că însuși M. Sa Monarchul a intervenit ca să nu se țină congresul studențesc. Ear cauza acestei înalte interveniri este — sərbarea kossuthistă. A fost adică vorba ca și studenții universitari ai unor națiuni cu simpatie pentru Kossuth, ca de pildă Italianii, Francezii și Polonii, să vină cu cânci zile mai tute la Budapesta și astfel să ia și ei parte la sərbare. S'ar fi dat astfel sərbării un caracter așa zicând internațional, ceea-ce ar fi fost, fără îndoială, supărător pentru Casa Domniitoare.

S'ar mai fi aflat apot, că în congres era să erumpă un fel de războiu — european. Studenții ovrei de prin Austria mai ales, ar fi avut de gând să aducă discuția asupra mișcărilor antisemite (?) din România, irlandezii să critice pe Englezi, Polonii pe Prusiani, și așa mai departe o încurcătură fără seamăn.

Se poate însă, ca acestea din urmă să fie numai — presupuneri ori invenții și cauza adevărată e ceea-ce află „M. Szó”: intenția ascunsă, descoperită însă de guvern, de a se face demonstrațiuni kossuthiste, și la tot cazul intenția ce au avut-o studenții naționalităților din Ungaria, cari în „Corda Fratres” vor să figureze ca secție deosebită ear nu o apă cu studenții universitari maghiari. Ungurii, nevoind să admită însă, sigur se provocau discuțiuni aprinse, și aceasta au vrut să înlăture cei cari au amânat congresul.

O întrebare.

„Tribuna” poartă campanie împotriva părintelui V. Mangra, ales episcop, pentru-că a făcut cunoscut învățătorilor din vicariatul său ordinul ministerial privitor la propunerea limbei maghiare și i-a invitat să se conformeze lui.

Să ne spună „Tribuna” dacă știe că mitropolitul dela Blaj și episcopii dela Gherla și Lugoj, precum și ordinariatul gr. cath. român dela Oradea-Mare, a purces în același chip, ca vicarul Mangra?

Și dacă știe, declara-i va „Tribuna” și pe acești prelați „slugarnici” și „păcătoși”?

Răspuns verde așteptăm și nu-î vom slăbi pe confrății sibieni până-ce nu-și vor mărturisii turpitudinea.

Chestiunea Secretarului Asociației.

În curând conducătorii „Asociației” se intrunesc la Oravița pentru-ca în adunarea generală să raporteze despre activitatea lor. Comitetul se prezintă de data asta cu un șir de chestiuni, cari vor interesa aproape adunarea și între aceste nu cea mai puțin importantă este chestiunea Secretarului.

Nu știm dacă într'adever comitetul va aduce el însuși în discuție abdicarea dlui Diaconovich și hotărîrea de deferență a comitetului asupra acestei demisiuni. Presupunem însă cu toată siguranța, că în cas de tăcere și de încercare de-a nu lua avizul adunării generale, se vor găsi elemente suficiente de-a se achita de-o datorință arzătoare față cu „Asociația”.

Că e o datorință de demnitate și de interes superior de-a regula odată această chestiune. Un secretar, ne-secreter, cum a fost dl Diaconovich, nu poate decât să periclitaze, fie prin neglijență, fie prin incapacitate, cauza pe care „Asociația” o reprezintă.

Când s'a instituit postul de prim-secretar, așa de gras retribuit, s'a avut în vedere că persoana să aibă pe lângă alte calități și darul de-a ști așterne pe hârtie în dulcea limbă românească lucruri de cari depinde înaintarea noastră culturală. În ori-ce instituțiune de acest caracter Secretariul e sufletul ei, dela care pornesc cele mai clare idei și în care se concentrează întregul sistem complicat al conducerii.

Din toate aceste puncte de vedere alegerea dlui Diaconovich din capul locului a fost nenorocită. Singura scuză a adunării generale ce l'a ales a fost faptul, că el a fost impus mai mult decât ales, impus de anumite cercuri, cu cari dl Diaconovich în urma abilităților sale particulare, totdeauna a stat în strinse legături. Opinia publică nici odată nu l-a susținut pe dl Diaconovich și cu atât mai puțin îl poate susține acum, când s'a convins și mai mult despre absoluta incompatibilitate între d-sa și locul ce-l ocupă.

Pentru-că: nu se poate tolera ca Secretarul Asociației să fie în același timp agent al unor firme comerciale, antreprenor

de hoteluri și de băi în Călimănești, intermediarul băncilor române și mai nu știu ce interprințor de publicațiuni enciclopedice. Chiar și statutele și regulamentul „Asociației” exclud asemenea „multifarit” ocupațiuni din competența Secretariului, căci din potrivă, ori-ce negustor inteligent din piața Sibiiului ar putea aspira la o asemenea slujbă.

Ne pare desigur foarte bine, că se ridică negustorii pricepuți și întreprinzătorii îndrăzneți și printre noi Români; ne pare bine chiar dacă aceia agonisesc pentru sine, pentru buzunarele lor sparte și nu pentru națiune. Dar cu toată simpatia noastră pentru această breaslă, nu ne vine la socoteală să dăm pe mâna lor instituțiuni culturale, numai pentru a înmulți acestor domni veniturile anuale cu câte-va mii de coroane.

Eată de ce socotim, că e timpul ca dl Diaconovich să repășască pe terenul larg al comerțului și al întreprinderilor, să lase „Asociația”, unde să cere să cunoști și puțină literatură românească și puțină istorie și mai ales limbă românească, — tot chestiuni streine de d-sa. Secretariul Asociației nu poate fi un agent voiajor, care astăzi se scaldă în Sibiu, mâne în apele binefăcătoare ale Călimăneștilor și poimâne în valurile Dâmboviței. Literatura și istoria nu se fac în tren și pe bicicletă și nici chestiunea limbei nu se poate rezolva umblând după clienți pentru o societate de asigurare. Datoria Secretariului e cu totul alta: să stea în biuronul de-acasă, în praful cărților din bibliotecă; să chibzuiască în fiecare moment asupra mijloacelor de-a da acestei societăți viață și avânt; să desfășure o activitate literară rodnică în organul „Asociației”; să grupeze în jurul său toate elementele capabile de muncă.

Lucrurile aceste sunt așa de clare, încât însuși dl Diaconovich și-a dat seama de ele și a avut bunul simț să-și dea demisia. De ce oare nu le-ar înțelege și dl Mocsonyi și ceilalți bărbați „necapacitaveri”, cari s'au grăbit a respinge demisia?

DIN ROMÂNIA.

Distincție. A. S. R. Principele Ferdinand a fost invitat de împăratul Wilhelm II să asiste la manevrele armatei germane.

Principele Ferdinand va pleca Sâmbătă la Berlin, unde va fi găsdit în palatul imperial, ear de acolo va însoți pe M. Sa împăratul la manevre.

— „Ei, dar par-că voiai să ești,” zise Scarlat, care băgă de seamă confuziunea amicului său, deși aceasta nu durase, decât un moment. „Nu voiu să te rețin, din contră, te voiu însoți și dacă n'ai nimic în contră, te voiu conduce în locuința noastră, unde unchiul meu și Zina, și... Ana, adăogă el după o pauză cam roșind, „vor fi încântați de a te revedea.”

Iorgu nu mai putea sta la îndoială. Trebuia să urmeze acestei invitări făcute fără nici o ceremonie. Soartea părea că voește să-l apropie de femeia, de care fugise. El se lăsă în mâinile ei cu ochii închiși, neștiind unde va să iasă. Nici nu voia să se mai gândească.

— „Să mergem, Scarlate,” zise el, „mă voiu bucura și eu de a revedea pe ai tăi.”

— „Așa vezi, cel puțin îți vei repara greșeala, ce ai comis, și pe viitor te vei păzi de a o repeta,” observă Scarlat surizând. Pe drum își veți spune cauza plecării tale grabnice și-ți vei istorisi aventurile tale.”

Era atâta tinerețe și vieață în fratele Zinei, în cât Iorgu se simți oareș-cum mângăiat în vecinătatea lui. El începă a spera, că va mai putea fi fericit vre-odată. Scarlat din parte-și era vesel, că-și regăsise amicului pierdut.

Astfel ieșiră amândoi la braț cu fețele surizânde și trecură povestind prin îmbulzeala publicului, care-i admira.

IV.

Au trecut câteva zile dela cele istorisite în capitolul precedent.

Iorgu și Emil se află încă la Spa, dar petrec puțin împreună. Cel dintâiu mergând la Zina însoțit de Scarlat, o găsi mai amabilă decât ori-când. Aceasta însă nu-l amăgi de loc. Înțelegea, că pentru ori-cine este un farmec deosebit de a întâlni compatrioții în străinătate, cu atât mai mult, când acești compatrioți sunt cunoscuți de aproape. Zina fii veselă, Ana și mai veselă, ear Scarlat, care era acum logodnicul dragălașei copile, fii nebun de bucurie. Unchiul Zinei, care după moartea părinților ei rămăsese tutorul nepotei sale, suridea vâzând acești patru tineri că se înțeleg atât de bine. I-ar fi plăcut mult, ca bogatul Ghermănescu să fie bărbatul nepotei sale, care ce e drept încă avea avere, dar se arătase rebel în contra măriișului. Într'adever, câte ori se prezentase o partidă potrivită în toate privințele și când unchiul se credea aproape să scape de grija ce-l cauza paza unei fete frumoase, aceasta refuza fără a arăta vre-un motiv.

— „Dar, Zino dragă,” îi zicea unchiul, „gândește-te bine. Eată un tiner amplotat, căruia viitorul îi suride, are și avere dela părinți, are nume, ear familia lui un trecut strălucit, cu timpul va putea aspira la ministeriu.”

— „N'am de gând să mă mărit,” răspundea Zina. „De altcum acest tiner mi-e indiferent, și D-ta, unchiule, nu vei pretinde, ca să mă mărit fără oare-care înclinare. Mulțumită cerului nu simt lipsa acestor protectori închipuiți, adoratori falși, cari aleargă numai după bani.”

— „Dar, copila mea, gândește-te bine. Femeia nu este făcută pentru a trăi singură în lume; eu voiu putea muri mâne poimâne, că sunt cam bătrân, și tu vei rămânea avisată numai la puterile tale.”

— „Nu-mi dori așa nenorocire, unchiule dragă,” zicea Zina surizând și desmierdând pe bunul frate al mamei sale, care se simți cu totul învins prin aceste motive. „Nu voiu să mă mărit nici odată, unchiule, fie partida cât de strălucită. Imi voiu jertfi junețea și averea pentru mângăierea celor ce sufer și cred că Dumnezeu va binecuvânta silințele mele.”

— „Zino dragă, ce nerozii spuți tu? Cu frumșetea și calitățile tale sufletești să renunți la lume? Nu, nu, copilă, vorbele tale nu pot fi serioase. Dar ce-mi vine în minte? Numai un... amor nefericit, sau o amăgire teribilă poate da unei fete de vârsta ta astfel de idei.” Zina roși puțin dar protestă cu energie în contra acestor acuzări.

— „Nu, unchiule,” zise ea, „nu cuget acum altfel, decât am cugetat totdeauna. Nu voiu să mă mărit, căci n'am încredere în bărbați, și pace.”

În modul acesta toți pețitorii se retraseră unul după altul cu urechea pleoștită, ear unchiul Zinei desperase că va scăpa vre-odată de o epitropie atât de grea.

(Va urma).

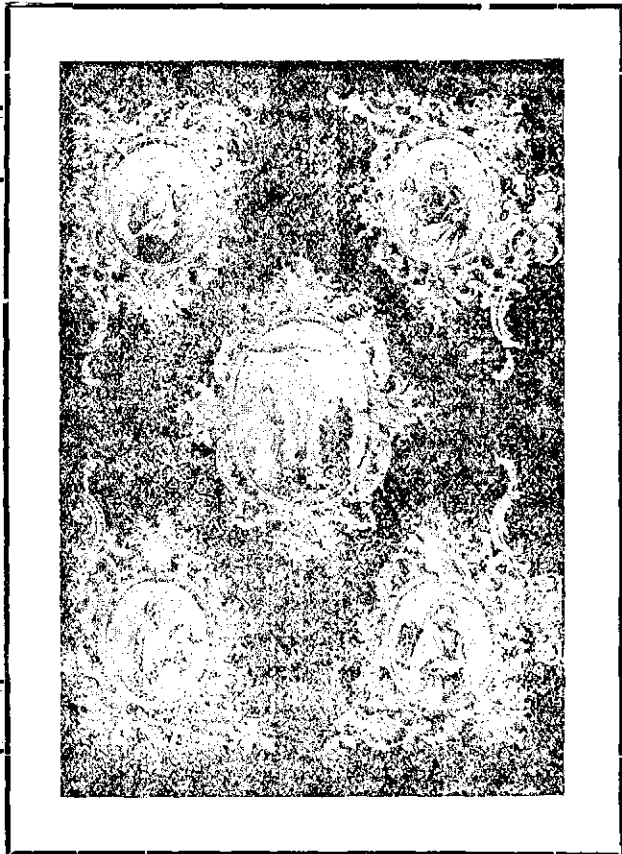
Compactoria Francisc Neuzil, Sibiu

fondată la 1868

lucrează cu cele mai moderne mașini și motoare electrice

Recomandă

ca daruri pentru biserică: compactarea de cărți bisericești, atât în executare simplă, cât și în cea luxuriosă;
 pentru cadouri ocazionale: adrese, albumuri, mape de gratulații, efectuate cu gust și artistic;
 pentru bibliotecă: compactarea cărților în mod solid și corespunzător.

Ilustrațiunea de mai sus reprezintă legătura unei Evanghelii executată în catifea fină cu tăieturi aurite și două copcii. Icoanele sunt în email, așezate în ornamente de metal aurit. Prețul legăturii: cu 4 icoane în colțuri și una la mijloc cor. 92.—, cu 8 icoane în colțuri și una la mijloc cor. 116.—, cu 8 icoane în colțuri și două la mijloc cor. 144.—, lângă suma aceasta se socotesc încă prețurile Evangheliei nelegate și anume cea din București cu litere latine cor. 11.—, cea din Sibiu cu litere cirilice cor. 12.—, cea din Blaj cu litere latine cor. 17 30. 8:7 3-5

Serviciul cel mai prompt și conștient. Informațiuni și mostre se dau cu plăcere.

Cel mai plăcut și cel mai bun preparat pentru văpsirea părului este

MELANOGENE

de culoare neagră și brunetă. — În timp de câteva minute prin acest excelent și nestricăcios preparat se pot văpsi în culoare neagră sau brunetă: **părul, barba și mustața.** — Această culoare e permanentă și nu se poate deosebi de culoarea naturală; nu se murdărește și nu se poate spăla nici cu săpun nici cu apă caldă. E nestricăcios și întrebuințarea e foarte simplă. Prețul preparatului e: 2 cor. 80 filieri. Preparatul, care

face părul blond,

ori-cărui păr, în câte-va minute, îi dă atât de plăcuta culoare blondărie, în culoarea inului, cenușie sau de ori-ce culoare dorită, fără-ca să atace părul. — Prețul: o sticlă 1 cor., o sticlă mare 2 coroane.

Poftiți a fi cu atențiune la marca de patentă!

TEA HAJDU

este un preparat probat în nenumărate cazuri pentru boale de pept și plămâni.

Se poate folosi cu cel mai bun succes în contra tusei, durerii de gât, răgușelii, în contra tusei măgărești, îngrețșării, în contra tuturor boalelor de pept; în contra îmbolnăvirii de gât, laringe, plămâni, în contra respirațiunii grele, a boalei de pept și a astmei etc.

Prețul: 50 filieri.

698 — 23

SPIRT CONTRA REUMEI

(spirtul »Mankós«)

se vinde în preț de 1 coroană.

S'a dovedit ca un preparat excelent în cazuri de boale de: reumă, de cangrenă, amorțirea mușchilor, dureri de nervi, de crucea spinării, de jughitură, paralizii, amorțelă de mușchi și vine, precum și pentru înviorarea pielii etc. La slăbire din pricina bătrâneții, precum și la oboselele turiștilor, înainte și după țara mai lungi, ajută mult prin ungerea (frecarea) cu acest preparat (numai în exterior) S'a probat în cazuri nenumărate.

Gutori FÖLDES KELEMEN,

apotecă și laborator chimic

Telefon 111.

în ARAD.

Telefon 111.

Prăvălie de mode

ROSENBLÜH H. ȘI SOȚUL

în ARAD

Colțul pieței Szabadság și stradei Forray.

Recomandă marele seu magazin de mode pentru dame: **mătăsuri, pânzături și chifonuri.**

Trusouri gata, barcheturi, plapome și matrațuri, confecțiunea noastră proprie.

Cele mai bune fabricate solide, și prețurile cele mai ieftine.

Materie fină pentru reverenzi, cari își conservă culoarea, în Arad numai la noi se află în asortiment bogat.

Executăm confecționarea de

reverenzi, paltoane, pardesiuri,

și le pregătim prin binecunoscutul croitor *Dragan Adamovici.*

Avem în mare asortiment materie și mătăsuri pentru

ornate și prapori bisericești.

Putem prezenta nenumărate scrisori de recunoștință despre reverenziile ce noi le pregătim, precum și despre serviciul nostru bun și inecșionabil.

Cu distinsă stimă:

Rosenblüh H. și soțul.

792 12—25

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

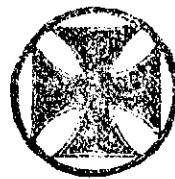
Patent Nr. 86967.

Nu e crucea Volta.

Nu e leac secret

vindecă și înviorază sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește în contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, tuituri de ureche, bătaie de inimă, sgârșituri de inimă,

astma, anzul greu, sgârșituri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mână și picioare, slăbirea peste tot, reuma, podagră ischias, udului în pat, influenza, insomnia, epilepsia, circula-

ție neregulată a sângelui și în contra multor altor boale, cari la tratare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Insușirea acestui aparat este, că vindecă nu numai din timp în timp, ci introduce constant în corpul omenesc binefăcătorul curent, când pe departe vindecă cu succes boalele afâștoare, care pe de altă parte e cel mai bun scut în contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurdrei, că acest aparat vindecă boale vechi de 20 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii, cari prețuiesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate vedea aceste atestate. Pacientul, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca prin aparatul meu, primește banii înapoi.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu poate fi confundat cu aparatul „Volta“, care atât în Germania, cât și în Austro-Ungaria a fost oficial oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu electro-magnetic prin deosebita-i putere vindecătoare, e în genere cunoscut, apreciat și răspândit.

Chiar și ieftinătatea extraordinară a crucei mele electro-magnetice e recomandă cu înțepire.

624 — 104

Prețul aparatului mare e Cor. 6.

folosibil la morburii învechite.

Prețul aparatului mic e Cor. 4.

folosibil numai la copii și la femei de constituție foarte slabă.

Locul central principal de vânzare și expedare pentru țeară și străinătate e:

Müller Albert, Budapesta, V., str. Vadász 42./K
 colțul str. Kálmán.